

Božje kraljestvo je blizu

Karen Johnson

Ko je Janez Krstnik začel pridigati v puščavi, so se množice zgrinjale, da bi ga videle. Njegovo sporočilo: »Spreobrnite se, kajti nebeško kraljestvo se je približalo,« je bilo kot dež v žgoči puščavi. Njegovi poslušalci so hrepeneli po pravici in miru. Potrebovali so voditelja, ki bo dvignil šibke in ponižal hudobne. Čeprav Janez ni bil obljubljeni mesija, je vedel, kako »pripraviti pot« za njegov prihod. Janezov krst v vodi je bil takšna priprava, saj je vabil ljudi k spreobrnjenju.

Resnična pokora zahteva, da očistimo svojo preteklost in odstranimo razbitine na svoji poti.

Nekoč sem prisostvoval sveti maši, v kateri me je zelo kreativna župnijska skupnost učila o tem, kako pripraviti Gospodu pot. Ko smo vsi v cerkvi sedli, so prišli uslužbenci in po cerkveni ladji za našimi hrbti raztresli različne črepinje. Po mučni tišini je duhovnik vprašal, kaj bi doma naredili, če bi bilo tako razmetano. Takoj smo vsi vstali, pobirali smeti in jih metali stran. Kasneje, ko so se otroci pogovarjali o tem, kako pripraviti srca za Jezusa, so spet prišli uslužbenci in raztresli po cerkvi še več smeti. Otroci so sami od sebe vstali in pospravili umazanijo.

Bi mi naredili enko?

Stara jeza in grenke zamere pogosto smetijo naše poti. Jame ponosa in ljubosumja ovirajo naše varno potovanje. Če želimo, da Jezus vstopi v naša srca in da v naš težaven svet pride odrešenje, moramo najprej očistiti svoje osebne poti in dovoliti Jezusu v naše srce. To je pot adventa.

Janez nas spodbuja k temu, da obrodimo sad pokore. Kaj so sadovi oz. znaki pokore? Advent je čas hrepenenja in pričakovanja. Če z vsem srcem pričakujemo Boga, bomo živeli

kot upanja polni in čakajoči ljudje. Ko Boga prosimo, da bi nas očistil jeze, napuha, nezadovoljstva in ljubosumja, naredimo prostor za vse njegove darove, ki jih Izaija našteva v današnjem prvem berilu – modrost, razumevanje, svet, znanje in strah Gospodov. To so darovi resnične pokore.

Janez je svaril svoje poslušalce pred sodbo z dramatičnimi podobami. Primerjal jo je z mlatitjem in presejanjem žita. Ko mlatimo žito, udarjamo žitna zrna, da se jedro loči od lupine. Ko vejimo žito, ga mečemo v veter, da se lažji odpadki loči od jedra. Pokora je kot vejanje žita - korenito, a osvobajajoče.

Nekateri ljudje so sprejeli Janezovo ponudbo, drugi ne. Kaj bomo naredili mi? Bomo do sodnega dne čakali, da bomo počistili pot za Jezusa? Ali pa se bomo odločili, da je skrb, da bi ostale naše življenjske poti čiste, nekaj, za kar lahko skrbimo vsak dan?

Veliki svetnik Ignacij Lojolski je imel to v mislih, ko je predlagal dnevno spraševanje vesti pri duhovnih vajah. Advent je odličen čas, da začnemo s tem. Spraševanje vesti na koncu vsakega dne je odmetavanje luščin in ohranjanje zrn. Pripravlja nas na sodbo in nas spreminja že na poti. Vodi nas k modrosti, da postajamo vir miru in razumevanja do drugih v tem težavnem svetu.

Božje kraljestvo je blizu, pri roki. Nепrestano moramo trdo delati, če hočemo biti pripravljeni. Nagrade so čudovite. Smo v tem adventnem času pripravljeni na izziv?

vir: <http://celebrationpublications.org/>
prevedel: Bogdan Rus OFM